

P9_TA(2024)0156

Europejski semestr na rzecz koordynacji polityki gospodarczej – 2024 r.

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2024 r. w sprawie europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej – 2024 r. (2023/2063(INI))

(C/2024/6554)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności jego art. 121 ust. 2 i art. 136,
- uwzględniając Protokół nr 1 do Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) i TFUE w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej,
- uwzględniając Protokół nr 2 do TUE i TFUE w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności,
- uwzględniając Traktat o stabilności, koordynacji i zarządzaniu w unii gospodarczej i walutowej,
- uwzględniając porozumienie paryskie w kontekście Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu oraz cele zrównoważonego rozwoju,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2011/85/UE z dnia 8 listopada 2011 r. w sprawie wymogów dla ram budżetowych państw członkowskich ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 1177/2011 z dnia 8 listopada 2011 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1467/97 w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu ⁽²⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1173/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie skutecznego egzekwowania nadzoru budżetowego w strefie euro ⁽³⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1174/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie środków egzekwowania korekty nadmiernych zakłóceń równowagi makroekonomicznej w strefie euro ⁽⁴⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1175/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych ⁽⁵⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1176/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zapobiegania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania ⁽⁶⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 472/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru gospodarczego i budżetowego nad państwami członkowskimi należącymi do strefy euro dotkniętymi lub zagrożonymi poważnymi trudnościami w odniesieniu do ich stabilności finansowej ⁽⁷⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 473/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie wspólnych przepisów dotyczących monitorowania i oceny projektów planów budżetowych oraz zapewnienia korekty nadmiernego deficytu w państwach członkowskich należących do strefy euro ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 41.

⁽²⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 33.

⁽³⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 8.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 12.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 25.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 140 z 27.5.2013, s. 1.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 140 z 27.5.2013, s. 11.

- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241 z dnia 12 lutego 2021 r. ustanawiające Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności ^(*) (rozporządzenie w sprawie RRF),
 - uwzględniając komunikat Komisji z 4 marca 2021 r. pt. „Plan działania na rzecz Europejskiego filaru praw socjalnych” (COM(2021)0102),
 - uwzględniając zobowiązanie społeczne z Porto podpisane 7 maja 2021 r. przez Radę, Komisję, Parlament i partnerów społecznych,
 - uwzględniając ocenę Europejskiej Rady Budżetowej z dnia 28 czerwca 2023 r. w sprawie kursu polityki fiskalnej właściwego dla strefy euro w 2024 r.,
 - uwzględniając sprawozdanie roczne Europejskiej Rady Budżetowej z 4 października 2023 r.,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 9 listopada 2022 r. w sprawie kierunków reformy unijnych ram zarządzania gospodarczego (COM(2022)0583),
 - uwzględniając wniosek Komisji z 26 kwietnia 2023 r. dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie skutecznej koordynacji polityk gospodarczych i wielostronnego nadzoru budżetowego oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 (COM(2023)0240),
 - uwzględniając wniosek Komisji z 26 kwietnia 2023 r. dotyczący rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1467/97 w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu (COM(2023)0241),
 - uwzględniając wniosek Komisji z 26 kwietnia 2023 r. dotyczący dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2011/85/UE w sprawie wymogów dla ram budżetowych państw członkowskich (COM(2023)0242),
 - uwzględniając deklarację z Grenady przyjętą 6 października 2023 r.,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 21 listopada 2023 r. pt. „Roczna analiza zrównoważonego wzrostu gospodarczego 2024” (COM(2023)0901),
 - uwzględniając komunikat Komisji z 21 listopada 2023 r. pt. „Sprawozdanie przedkładane w ramach mechanizmu ostrzegania 2024” (COM(2023)0902) oraz zalecenie Komisji z 21 listopada 2023 r. dotyczące zalecenia Rady w sprawie polityki gospodarczej w strefie euro (COM(2023)0903),
 - uwzględniając wniosek z dnia 21 listopada 2023 r. dotyczący wspólnego sprawozdania Komisji i Rady o zatrudnieniu (COM(2023)0904),
 - uwzględniając prognozę gospodarczą Komisji z jesieni 2023 r. opublikowaną 15 listopada 2023 r.,
 - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
 - uwzględniając opinię przedstawioną przez Komisję Budżetową,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A9-0063/2024),
- A. mając na uwadze, że europejski semestr odgrywa zasadniczą rolę w koordynacji polityki gospodarczej, budżetowej, strukturalnej, społecznej i polityki zatrudnienia w państwach członkowskich, chroniąc tym samym makroekonomiczną stabilność unii gospodarczej i walutowej;
- B. mając na uwadze, że według prognozy Komisji z zimy 2024 r. szacuje się, że po silnym ożywieniu w 2022 r. aktywność gospodarcza w 2023 r. wzrosła tylko o 0,5 % zarówno w UE, jak i w strefie euro w obliczu wysokiej inflacji i zaostrzonych warunków finansowania; mając na uwadze, że oczekiwany wzrost PKB został skorygowany w dół do 0,9 % (z 1,3 %) w UE i 0,8 % (z 1,2 %) w strefie euro w 2024 roku; mając na uwadze, że w 2025 r. nadal oczekuje się wzrostu aktywności gospodarczej o 1,7 % w UE i 1,5 % w strefie euro;

^(*) Dz.U. L 57 z 18.2.2021, s. 17.

- C. mając na uwadze, że rynek pracy UE nadal osiągał dobre wyniki w pierwszej połowie 2023 r. pomimo spowolnienia wzrostu gospodarczego; mając na uwadze, że według prognozy Komisji z jesieni 2023 r. niedobory siły roboczej nadal były dotkliwe w wielu sektorach i zawodach, w szczególności w dziedzinach związanych ze zwiększaniem skali i wdrażaniem technologii neutralnych emisyjnie i niskoemisyjnych; mając na uwadze, że bezrobocie osiągnęło historycznie najniższy poziom w całej UE, przy czym było ono zróżnicowane w poszczególnych państwach członkowskich; mając na uwadze, że według Eurostatu w grudniu 2023 r. bezrobocie wśród młodzieży wynosiło 14,7 % w UE i 14,4 % w strefie euro;
- D. mając na uwadze, że według prognozy Komisji z zimy 2024 r. inflacja ma spaść z 6,3 % w 2023 r. do 3,0 % w 2024 r. i 2,5 % w 2025 r. w UE oraz z 5,4 % w 2023 r. do 2,7 % w 2024 r. i 2,2 % w 2025 r. w strefie euro; mając na uwadze, że polityka fiskalna musi wspierać politykę pieniężną w ograniczeniu inflacji i zagwarantowaniu stabilności budżetowej, przy jednoczesnym zapewnieniu wystarczającej przestrzeni na dodatkowe inwestycje oraz wsparciu długoterminowego wzrostu;
- E. mając na uwadze, że inflacja ma zróżnicowany wpływ na grupy dochodowe, a grupy o niskich dochodach odczuwają jej skutki w sposób nieproporcjonalny; mając na uwadze, że inflacja może doprowadzić do prawdziwego kryzysu kosztów utrzymania w niektórych segmentach społeczeństwa, stanowiąc wyzwanie dla spójności społecznej;
- F. mając na uwadze, że relacja długu do PKB ma spaść do 83,1 % w UE w 2023 r. (90,4 % w strefie euro); mając na uwadze, że oczekuje się nieznacznego spadku relacji długu do PKB w UE do około 82,7 % w 2024 r. i 82,5 % w 2025 r.; mając na uwadze, że oczekuje się, że relacja długu do PKB w strefie euro spadnie do około 89,7 % w 2024 r. i 89,5 % w 2025 r.; mając na uwadze, że poziomy zadłużenia poszczególnych państw członkowskich są bardzo zróżnicowane; mając na uwadze, że wysokie relacje długu do PKB w połączeniu z wysokimi stopami procentowymi i niepewną sytuacją makroekonomiczną mogą zagrozić długoterminowej zdolności obsługi zadłużenia i stabilności gospodarczej;
- G. mając na uwadze, że według prognozy Komisji z jesieni 2023 r. deficyt sektora instytucji rządowych i samorządowych w UE i strefie euro ma spaść do 3,2 % PKB w 2023 r., a następnie do 2,8 % PKB w 2024 r. i 2,7 % w 2025 r.; mając na uwadze, że ogólna klauzula wyjścia w ramach paktu stabilności i wzrostu została dezaktywowana pod koniec 2023 r.; mając na uwadze, że Komisja ogłosiła, iż wiosną 2024 r. przedłoży Radzie wniosek w sprawie wszczęcia procedury nadmiernego deficytu w oparciu o dane o wynikach za 2023 r., zgodnie z obowiązującymi przepisami;
- H. mając na uwadze, że oczekuje się, iż w latach 2023 i 2024 ogólny kurs polityki fiskalnej stanie się restrykcyjny i w obu latach zmniejszy się o 0,5 % PKB, głównie w związku z niemal całkowitym wycofaniem środków kryzysowych dotyczących energii;
- I. mając na uwadze, że szybka, zdecydowana i skoordynowana reakcja polityczna umożliwiła gospodarce UE ożywienie i stawienie czoła społeczno-gospodarczym skutkom pandemii COVID-19 i rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie, a także poradzenie sobie z wynikającym z tego kryzysem energetycznym; mając na uwadze, że w 2023 r. gospodarka uległa spowolnieniu; mając na uwadze, że prognozy te nadal charakteryzują się wysoką niepewnością i ryzykiem związanym z rozwojem trwającej rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie i konfliktem na Bliskim Wschodzie;
- J. mając na uwadze, że te zdarzenia geopolityczne zakłócające sytuację gospodarczą wskazują na potrzebę dalszego wzmocnienia otwartej strategicznej autonomii UE oraz utrzymania konkurencyjności UE na globalnym rynku, przy jednoczesnym zadbaniu o to, aby nikt nie pozostał w tyle;
- K. mając na uwadze, że finansowanie UE przyczyniło się do wzmocnienia makroekonomicznego na szczeblu UE i zwiększa wewnętrzną i zewnętrzną odporność UE w czasach kryzysu, jednocześnie wspierając państwa członkowskie w finansowaniu niezbędnych inwestycji w priorytety UE, aby sprostać obecnym i przyszłym wyzwaniom;
- L. mając na uwadze, że po znacznej ekspansji związanej z kryzysem w latach 2020–2022 oczekuje się, że kurs polityki fiskalnej w strefie euro będzie restrykcyjny w 2023 i 2024 roku; mając na uwadze, że kurs polityki budżetowej powinien pozostać elastyczny w obliczu dużej niepewności;
- M. mając na uwadze, że inwestycje publiczne netto jako odsetek PKB znacznie zmniejszyły się w UE w następstwie kryzysu finansowego wynikającego z pandemii COVID-19, osiągając w niektórych przypadkach wartości ujemne; mając na uwadze, że wskaźnik ten nie został jeszcze w pełni przywrócony; mając na uwadze, że powodzenie polityki neutralności klimatycznej i transformacji cyfrowej zależy od wspólnego europejskiego podejścia i wymaga środków zarówno na szczeblu UE, jak i państw członkowskich; mając na uwadze, że przyszła odporność UE jest ściśle związana ze zwiększonymi inwestycjami publicznymi i prywatnymi na rzecz zrównoważonego wzrostu oraz z ambitnym programem reform strukturalnych; mając na uwadze, że należy koniecznie zająć się potrzebą opracowania terminowej strategii w celu zapewnienia odpowiedniego poziomu inwestycji publicznych po wygaśnięciu Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (RRF) w 2026 r.; mając na uwadze, że osiągnięcie celów Europejskiego Zielonego Ładu i porozumienia paryskiego wymaga znacznych inwestycji publicznych i prywatnych;

N. mając na uwadze, że państwa członkowskie muszą dysponować niezbędnymi mechanizmami monitorowania i audytu w celu zapewnienia poszanowania praworządności i ochrony interesów finansowych UE, w szczególności w celu zapobiegania nadużyciom finansowym, korupcji i konfliktom interesu oraz zagwarantowania przejrzystości; mając na uwadze, że ważne jest, aby państwa członkowskie wdrożyły odpowiednie zalecenia dla poszczególnych krajów w tym zakresie;

Perspektywy gospodarcze UE

1. wyraża zaniepokojenie sytuacją gospodarczą, utrzymującą się niepewnością, słabym wzrostem, konkurencyjnością i wydajnością w UE; z niepokojem odnotowuje stały wpływ cen energii i inflacji na siłę nabywczą gospodarstw domowych, co skutkuje zwiększonym ryzykiem ubóstwa, w tym ubóstwa energetycznego, dla wielu Europejczyków, oraz na zdolność unijnych przedsiębiorstw, w tym małych i średnich przedsiębiorstw (MSP), do działania; wzywa państwa członkowskie do podjęcia dalszych kroków w celu przezwyciężenia tych trudności oraz do wdrożenia ukierunkowanych środków w celu zapewnienia uczciwej konkurencji na jednolitym rynku i przeciwdziałania utrzymującej się presji inflacyjnej;

2. zauważa, że wiele państw członkowskich boryka się z wyzwaniami strukturalnymi, które hamują ich potencjał wzrostu; podkreśla, że rozwiązanie problemów strukturalnych jest niezbędne do zapewnienia trwałej odbudowy i ciągłego wzrostu oraz że wdrożenie reform eliminujących słabości strukturalne ma kluczowe znaczenie nie tylko dla zwiększenia wytrzymałości wobec istniejących wyzwań i zdolności do sprostania im, ale także dla osiągnięcia dwójakiej transformacji w sposób zrównoważony i sprawiedliwy; podkreśla, że ambitne reformy strukturalne pozostają niezbędne do wzmocnienia bazy gospodarczej UE, promowania tworzenia przedsiębiorstw i przedsiębiorczości oraz wzmocnienia konkurencyjności, wydajności i ogólnego potencjału wzrostu UE;

3. podkreśla, że brak inwestycji publicznych i prywatnych w niektórych państwach członkowskich ogranicza potencjał zrównoważonego społecznie i trwałego wzrostu gospodarczego; uważa, że przewidywalne zasady, równe warunki działania i zmniejszone koszty przestrzegania przepisów są kluczowymi czynnikami dla przyciągnięcia inwestycji; podkreśla, że inwestycje te mają kluczowe znaczenie dla zdolności UE do sprostania istniejącym wyzwaniom, w tym transformacji ekologicznej i cyfrowej, oraz że większą one odporność i długoterminową konkurencyjność UE w obliczu nadchodzących wyzwań; uważa, że inwestycjom tym powinny towarzyszyć reformy zwiększające wzrost i odporność; zwraca uwagę na inwestycje w odnawialne źródła energii i efektywność energetyczną, które są niezbędne, aby między innymi uniezależnić UE od importu paliw kopalnych i ograniczyć inflację spowodowaną cenami energii; odnotowuje restrykcyjny kurs polityki fiskalnej spodziewany w latach 2023 i 2024; podkreśla, że restrykcyjny kurs polityki fiskalnej nie powinien odbywać się kosztem inwestycji, które powinny zostać zwiększone w całej Unii;

4. podkreśla, że dalsze pogłębianie jednolitego rynku i usuwanie barier dla inwestycji, w tym za pomocą reform, które usprawnią i zdigitalizują planowanie, wydawanie pozwoleń i inne procedury administracyjne, pomogłoby pobudzić inwestycje prywatne; przypomina, że polityka przemysłowa, a także głębokie i zintegrowane rynki kapitałowe UE i innowacje, również mogą wnieść wkład poprzez wspieranie inwestycji, zagwarantowanie globalnej konkurencyjności UE i łagodzenie ryzyka związanego z nadmierną zależnością od ograniczonej liczby krajów spoza UE w odniesieniu do kluczowych technologii, surowców i czynników produkcji przemysłowej;

5. zachęca państwa członkowskie do przeprowadzania przeglądów wydatków jako normalnego elementu rocznej (lub wieloletniej) procedury budżetowej, co pomogłoby poprawić skuteczność i jakość wydatków publicznych; popiera zalecenie Komisji zawarte w rocznej analizie zrównoważonego wzrostu gospodarczego 2024, aby państwa członkowskie jak najszybciej wycofały związane z kryzysem środki wsparcia w dziedzinie energii i stopniowo wycofywały dotacje do paliw kopalnych; podkreśla, że zarówno dochody, jak i wydatki publiczne mają zasadnicze znaczenie dla zagwarantowania stabilności finansów publicznych; wzywa państwa członkowskie do podjęcia działań mających na celu zwalczanie oszustw podatkowych, unikania opodatkowania, uchylania się od opodatkowania i prania pieniędzy; w związku z tym przyjmuje z zadowoleniem porozumienie w sprawie pakietu dotyczącego przeciwdziałania praniu pieniędzy;

6. podziela ocenę Komisji, że ryzyko związane z wysokim zadłużeniem i różnicami w cenach nadal jest istotne, w szczególności w państwach członkowskich, w których obsługa zadłużenia związana jest z refinansowaniem długu na dużą skalę lub w których sektor prywatny narażony jest na gwałtowny wzrost płatności z tytułu odsetek;

7. wzywa państwa członkowskie strefy euro do zbadania wszelkich sposobów zakończenia przeglądu Porozumienia ustanawiającego Europejski Mechanizm Stabilności, aby umożliwić wprowadzenie wspólnego mechanizmu ochronnego dla jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, co w jeszcze większym stopniu wzmocniłoby odporność strefy euro;

Europejski semestr i RRF

8. przypomina, że europejski semestr stanowi ugruntowane ramy koordynacji polityki budżetowej, gospodarczej, społecznej i polityki zatrudnienia w całej Unii zgodnie z Traktatami, w tym Europejskim filarem praw socjalnych, chroniąc tym samym stabilność makroekonomiczną, trwałą konwergencję wyników gospodarczych państw członkowskich i spójność społeczną UE; wzywa do zwiększenia odpowiedzialności państw członkowskich za europejski semestr, na przykład za pośrednictwem władz lokalnych i regionalnych; zauważa, że plan przemysłowy Zielonego Ładu z 2023 r. jest częścią strategii UE na rzecz wzrostu gospodarczego;

9. podziela pogląd, że zalecenia dla poszczególnych krajów na 2024 r. muszą koncentrować się na konkretnych kryteriach; podkreśla, że muszą one również służyć promowaniu solidnego wzrostu gospodarczego sprzyjającego włączeniu społecznemu, zwiększeniu konkurencyjności i stabilności makroekonomicznej, promowaniu transformacji ekologicznej i cyfrowej oraz zapewnieniu sprawiedliwości społecznej i międzypokoleniowej; bierze pod uwagę różnice w krajowych prognozach dotyczących wzrostu PKB, inflacji, bezrobocia, salda sektora instytucji rządowych i samorządowych, długu publicznego brutto i salda obrotów bieżących oraz zauważa, że wskazują one na potrzebę elastycznego podejścia opartego na konkretnych realiach każdego państwa członkowskiego; w związku z tym wzywa Komisję do ściślejszego powiązania zaleceń dla poszczególnych krajów z odpowiednimi sprawozdaniami krajowymi; apeluje o skuteczne monitorowanie wdrażania zaleceń dla poszczególnych krajów i odpowiednich reform, a także postępów w zmniejszaniu zidentyfikowanych luk inwestycyjnych; podkreśla, że zalecenia dla poszczególnych krajów muszą uwzględniać zagrożenia społeczne i bezrobocie; zwraca uwagę na malejącą liczbę zaleceń dla poszczególnych krajów w oparciu o tablicę wskaźników społecznych;

10. z zadowoleniem przyjmuje elastyczność w dostosowywaniu RRF, np. w kontekście REPowerEU, w oparciu o wnioski wyciągnięte z jego wdrażania; podkreśla, że kamienie milowe i cele w krajowych planach odbudowy powinny być spójne z zaleceniami dla poszczególnych krajów oraz że państwa członkowskie powinny zająć się co najmniej znaczącą częścią zaleceń dla poszczególnych krajów w ramach swoich krajowych planów odbudowy i zwiększania odporności; kładzie nacisk na sukces RRF; przypomina, że sukces i skuteczność finansowanych projektów będą mierzone ich wpływem na gospodarkę i zatrudnienie, i wzywa do szybkiej, przejrzystej i skutecznej realizacji tych projektów; podkreśla w związku z tym, że przestrzeganie rozporządzenia w sprawie RRF i jego właściwe wdrożenie ma kluczowe znaczenie dla wiarygodności RRF;

11. zauważa rolę RRF, która polega na stawianiu czoła globalnym wyzwaniom wynikającym z ekologicznej i cyfrowej transformacji gospodarki; podkreśla, że reformy i inwestycje objęte planami odbudowy i zwiększania odporności przyczyniają się do realizacji celów klimatycznych określonych w rozporządzeniu w sprawie RRF i są zgodne z zasadą „nie czynić poważnych szkód”; wzywa państwa członkowskie, aby jak najlepiej wykorzystały tę szansę i posłużyły się RRF do przekształcenia swoich gospodarek i zwiększenia ich konkurencyjności; przypomina, jak ważne jest sprawdzenie, czy fundusze docierają do gospodarki realnej i MŚP, oraz podkreśla znaczenie rozliczalności i przejrzystości w odniesieniu do organów otrzymujących finansowanie UE;

12. podkreśla znaczenie inwestycji prywatnych i publicznych w kontekście ożywienia gospodarczego i zarządzania dwojaką transformacją; przypomina, że RRF nie zastępuje szczególnej roli krajowych inwestycji publicznych; ponownie podkreśla potrzebę zapewnienia jakości, przejrzystości i rozliczalności w inwestycjach publicznych i strategiach krajowych, aby dostosować je do celów dwojakiej transformacji; podkreśla, że te krajowe strategie na rzecz dwojakiej transformacji powinny uzupełniać RRF i inne europejskie instrumenty inwestycyjne;

13. popiera usprawnienie programów polityki spójności UE z potrzebami inwestycyjnymi określonymi w ramach RRF i zaleceń dla poszczególnych krajów; przypomina, że polityka spójności służy szerszemu zestawowi celów niż RRF i może uzupełnić środki uzgodnione w ramach RRF; apeluje, aby udział zainteresowanych stron, w tym partnerów społecznych, organizacji społeczeństwa obywatelskiego i sektora biznesu, był w porównywalnym stopniu uwzględniany przy opracowywaniu i wdrażaniu krajowych planów odbudowy i zwiększania odporności, jak ma to miejsce w przypadku programów polityki spójności;

14. podkreśla, że koordynacja między odpowiednimi organami, w tym między rządami krajowymi a władzami regionalnymi i lokalnymi, ma zasadnicze znaczenie dla zarządzania RRF oraz przezwyciężenia barier administracyjnych i biurokracji;

15. odnotowuje osiągnięte 10 lutego 2024 r. wstępne porozumienie polityczne między współprawodawcami w sprawie reformy ram zarządzania gospodarczego UE, które ma na celu zapewnienie skutecznej koordynacji polityki gospodarczej i trwałej konwergencji wyników gospodarczych i społecznych państw członkowskich;

16. z zadowoleniem przyjmuje wnioski wyciągnięte z wyborów projektowych dotyczących zarządzania RRF; zauważa, że reforma ram zarządzania gospodarczego nie zapewnia unijnych mechanizmów zachęt finansowych do wspierania i promowania krajowych reform politycznych i inwestycji; podkreśla, że zapewnienie niezbędnego poziomu inwestycji publicznych ma kluczowe znaczenie dla osiągnięcia głównych celów reformy ram zarządzania gospodarczego oraz dla realizacji obecnych i przyszłych priorytetów Unii; obawia się, że niektóre państwa członkowskie nie będą miały zdolności finansowej do samodzielnego sfinansowania sprawiedliwej transformacji ekologicznej i cyfrowej;

17. podkreśla rolę Parlamentu Europejskiego w ramach zarządzania gospodarczego UE i opowiada się za większym zaangażowaniem Parlamentu Europejskiego w europejski semestr, przy pełnym poszanowaniu kompetencji ustanowionych w Traktatach; odnotowuje dialog między Komisją a państwami członkowskimi na temat ich indywidualnych planów fiskalno-strukturalnych; podkreśla potrzebę równego traktowania wszystkich państw członkowskich; podkreśla, że zwiększeniu swobody decyzyjnej Komisji w procesie opracowywania średniookresowych planów fiskalno-strukturalnych musi towarzyszyć większa zgodność z zasadami pod kontrolą Europejskiej Rady Budżetowej, a także większa rozliczalność i lepszy przepływ informacji do Parlamentu Europejskiego; uznaje, że dialog gospodarczy jako część europejskiego semestru stanowi użyteczną podstawę rozliczalności; uważa, że właściwa rozliczalność wymagałaby, aby Parlament Europejski dysponował instrumentami umożliwiającymi mu stosowanie konsekwencji w oparciu o ocenę wyników europejskiego semestru, zgodnie z Traktatami;

o
o o

18. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.
